

**Een burgerinitiatief met als doel
Berghem sámen mooier te maken
door mét elkaar vóór elkaar te zorgen**

Voorwoord

Met gepaste trots presenteren wij onze ervaringen van ruim twee jaar BerghsLeven. Deze ervaringen en resultaten willen wij graag met u delen. De opgetekende verhalen laten zien wat BerghsLeven is en wat de waarde is van onze activiteiten voor de bewoners in Berghem.

Wekelijks treffen bewoners uit Berghem elkaar bij onze Berghse Tafel. Het gaat hierbij om ontmoeten, elkaar zien, elkaar de hand geven, een praatje maken: er gewoon zijn. Juist deze ontmoeting en het onderlinge contact zijn belangrijk voor onze bezoekers, zoals ze voor iederéén belangrijk zijn. Wij geloven in die verbinding en verbondenheid met elkaar. Het gaat om de sociale contacten en gemeenschapszin.

We willen bewoners dichterbij elkaar brengen en de mogelijkheid bieden om mee te doen, om er bij te horen. Dit alles vanuit het principe “leven voor en met elkaar”.

Maar BerghsLeven is méér dan de Berghse Tafel. Wij brengen ook hulpvragers en hulpbieders met elkaar in contact. Ook dat is in bijgaande verhalen te lezen. Hoe we, met inzet van vrijwillige, individuele burgers in Berghem ondersteuning bieden.

Als we kijken naar de hulp- en ondersteuningsvragen die binnen komen, dan kunnen we vaststellen dat BerghsLeven voorziet in een maatschappelijke behoefte en een belangrijke bijdrage levert aan de leefbaarheid in Berghem.

BerghsLeven wil graag verbinder zijn en worden voor burgers en verwijzers, verenigingen en organisaties. We ondersteunen en faciliteren ook groepen, organisaties en verenigingen bij de uitvoering van activiteiten en programma's of verenigingen die op eigen kracht moeilijk verder kunnen.

BerghsLeven wil er zijn voor alle bewoners van Berghem. Jong en oud. Een vereniging in ontwikkeling, die graag met andere organisaties en verenigingen wil samenwerken aan een sterk, sociaal en leefbaar Berghem.

We zijn op de goede weg. Bijgaande verhalen laten dat duidelijk zien. Daarom gaan we door met BerghsLeven. Een dorp waar we trots op zijn. Waar we naar elkaar omzien en voor elkaar willen zorgen.

Leven in Berghem is BerghsLeven

Samen is leuker dan alleen. Dat weet iedereen. In Berghem helemaal, want het dorp staat bekend om haar rijke verenigingsleven. Wie daar zin in heeft hoeft zich geen dagdeel te vervelen: er is sport, ontspanning, muziek en cultuur te over. Sinds april 2017 heeft Berghem nóg een vereniging: BerghsLeven. Daar staat het ontmoeten centraal. Uniek aan deze vereniging is dat je geen lid hoeft te zijn om mee te doen. Er zijn geen verplichtingen, alles kan, maar niets hoeft.

Wij hebben als **doelstelling** Berghem sámen mooier te maken door mét elkaar vóór elkaar te zorgen. Dat doen we enerzijds door een wekelijkse ontmoetingsplek: de **Berghse Tafel**. Anderzijds door mensen die **hulp** nodig hebben, op wat voor manier dan ook, te koppelen aan mensen die deze hulp kunnen bieden.

Of het nou een eenmalig klusje in huis is, een tijdelijk vervoersprobleem of een structurele oplossing om die boswandeling toch weer aan te durven.

Of het nou gaat om iemand die af en toe tijd heeft of iemand die de ruimte in zijn agenda heeft om wat langer met iemand op te trekken. Vaak werkt hulp twee kanten op. Veel vrijwilligers van BerghsLeven zijn hulpvrager én hulpbieder. Iemand die net nieuw is in het dorp leert het dorp en de verhalen kennen door een tijdlang een wekelijkse wandeling te maken met iemand die dat na een ziekte niet meer zo goed zelf durft. Een eenzame weduwnaar die er alleen voorstaan vindt gezelschap in een vrijwilliger die hij op zijn beurt af en toe helpt met een klusje in huis.

De **Berghse Tafel** staat wekelijks in de Berchplaets. Elke donderdag tussen 14 en 16 uur wordt er koffie en thee met een lekker koekje gepresenteerd. Soms neemt iemand ook wel eens iets bijzonder lekkers mee. De Berghse Tafel staat open voor iedereen, niemand hoeft zich aan- of af te melden en gastvrouwen en gastheren zorgen ervoor dat iedereen zich welkom voelt. Soms zijn er mensen die samen een spelletje doen. Maar de Berghse Tafel is, na een kop koffie, ook een startpunt voor een wandeling of fietstocht. Eens in de maand schuiven er twee computerexperts aan die kunnen helpen met telefoon of tabletproblemen. De Berghse Tafel is groot en er is altijd ruimte genoeg om gewoon er even bij te gaan zitten zonder ergens aan mee te doen.

De **hulpvragen** die BerghsLeven behandelt komen soms via de Berghse Tafel binnen, soms telefonisch. Maar soms biedt iemand zich spontaan aan om volgende week even mee te lopen naar de supermarkt als dat samen beter gaat dan alleen. Ook via onze communicatiekanalen, online, via mail of telefoon, wordt om hulp gevraagd. Dat kan variëren van een verwilderde tuin opknappen die niet alleen de eigenaar maar ook de burens boven het hoofd is gegroeid, tot iemand die angstig is letterlijk weer op weg te helpen. Maar we krijgen ook verwijzingen met de vraag voor mogelijke ondersteuning via het maatschappelijk werk, de wijkverpleging, de huisartsen, het sociaal team, etc. We kunnen niet alle hulpvragen inwilligen. Soms is de gevraagde hulp te belastend of te ingewikkeld voor vrijwilligers. Maar dan weten we wel de weg naar de professionele instanties te vinden.

Onze droom

BerghsLeven wil graag dat iedereen in ons mooie dorp weet dat hij of zij er niet alleen voor staat. Dat er áltijd iemand is die je wil helpen. Dat een alleenstaande vader of moeder met kinderen een beroep op ons kan doen om eens in de zoveel tijd een dagje de handen vrij te hebben. Dat nieuwe inwoners het dorp en de mensen erin snel leren kennen. Dat mantelzorgers ontlast worden en weten dat ze niet bezorgd hoeven te zijn als ze een dag van huis zijn. Dat iemand die niet meer zelf zijn tuinhuis kan schilderen het niet hoeft weg te zien rotten. Dat mensen die er plotseling alleen voor komen te staan weten dat er een plek voor ze is voor laagdrempelige gezelligheid en de mogelijkheid nieuwe vriendschappen te sluiten. Dat iedereen weet dat hij of zij altijd een bijdrage kan leveren en dat die bijdrage ertoe doet.

BerghsLeven is een **burgerinitiatief**. We geloven in de kracht van de burgers van Berghem. We zien een grote meerwaarde in een goede samenwerking met bestaande verenigingen, maatschappelijke organisaties, huisartsen, maatschappelijk werk, woningcorporaties en het wijkteam.

Het bestuur van BerghsLeven is de **werkgroep**. De bestuursleden in die werkgroep spannen zich in om de Berghse Tafel te organiseren. Zij beoordelen de hulpvragen die binnenkomen en hebben contact met de vrijwilligers die zij koppelen aan de hulpvragers. Er is een team van gastvrouwen en gastheren die wekelijks bij de Berghse Tafel zijn om de bezoekers te ontvangen. Het zijn allemaal vrijwilligers die tijdens de Berghse Tafel, maar soms ook daarbuiten, activiteiten organiseren. Dat zijn knutselactiviteiten, uitjes, wandelingen, fietstochten, culturele uitstapjes of samen koken en eten.

Contact

Voor alle inwoners van Berghem is
BerghsLeven te bereiken:

Telefonisch **06 - 38 33 97 90**

Per mail: info@berghsleven.nl

Meer informatie is te vinden op:

www.berghsleven.nl

En op Facebook waar ook de laatste informatie over de
Bergse Tafel op staat:

www.facebook.com/berghsleven

Leden van de werkgroep

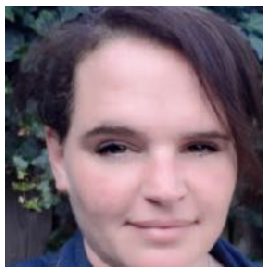
Joep Verhoeven, voorzitter

Hans van Os, secretaris

Lenie van Erp, penningmeester

Laura Romanillos, PR.

Hans Raadgever, PR

Jan v Leest, BT

Bert van Deurzen, lid

Berthy van der Heuvel, FB

Esther van der Pas, lid

Jan van Erp, lid

Berghse Tafel

Een initiatief van
BerghsLeven

Als het weer het toelaat
kan ook, samen met een
begeleider, gewandeld of
een tochtje met de
duofiets gemaakt
worden.

Kortom, niets moet als
het maar leuk is om
samen te doen.

Succesverhalen

opgetekend door Laura Romanillos

Wandelen en bluumkes kijken

De eerste wandeling die vanuit de Berghse Tafel is georganiseerd was een groot succes. Samen een eindje om, blijkt een heel geslaagde manier van samen zijn. Waar meer dan de helft van de Berghse Tafelaars, vanwege het warme weer, afhaakt voor een wandeling, het is inderdaad een stuk aangenamer in de gekoelde Berchplaets waar de stoelen zacht zijn en de koffie met koekjes komt, is het uitgerekend Tonny met haar rollator die als eerste opstaat om te vertrekken. ‘Een uur hou ik makkelijk vol, twee uur is mij te lang.’ Er is veel animo voor wandelen in Berghem. Er zijn wandelclubs, maar niet iedereen acht zich daar geschikt voor. BerghsLeven, een club die mensen met elkaar in contact wil brengen, organiseerde daarom begin juni een wandeling in de hoop dat daar nieuwe contacten gelegd zouden worden. Na een kopje koffie aan de Berghse Tafel, kunnen degenen die wilden, een ommetje maken. Naar ’t Reut gaan de stappers: Tonny met haar rollator, Henk met een stok

en Angelina en Marinus als kwieke loslopers. Door het nieuwe stukje Berghem, waar de kinderen van Angelina vroeger nog tussen de koeien speelden en waar nu nieuwe Berghemnaren opgroeien. Korenbloemen staan er een stukje verderop langs het fietspad, samen met bevallige klaprozen.

Henk weet veel van ‘bluumkes’ want die heeft hij jarenlang verkocht. ‘Oh kom je dan bij mij eens in de tuin kijken’, zegt Angelina, ‘want ik heb zoveel staan dat ik niet weet wat ‘bocht’ is en wat ik moet laten staan.’

De wandelroute, ter plekke bedacht, in overleg, met de weer- en andere omstandigheden in acht genomen, voert toevallig langs de woning en de bluumkes van Angelina. Er wordt gelijk maar even gekeken en nu we er toch zijn kunnen we net zo goed even uitrusten in de schaduw en wat fris water drinken. De gesprekken zijn openhartig, over het harde leven van een weduwe, er zijn twee ervaringsdeskundigen, er is herkenning en erkenning, maar er werd ook hard genoeg gelachen, is de conclusie. Nóg een conclusie is dat er voornamelijk onkruid staat in de borders van Angelina en een schrikbarende hoeveelheid pompoenen. En verder gaat de tocht.

Als nieuwkomer in het dorp valt er veel te leren. Over schietpartijen, tragische ongevallen en de geschiedenis van menige onderneming. Praten gaat makkelijk tijdens het lopen. Er is van alles te zien, de gespreksonderwerpen doemen vanzelf op, en als je elkaar

niet de hele tijd zit aan te kijken komen lastige onderwerpen soms ook makkelijker aan bod. Al gaat het er opvallend open aan toe. Niet in de laatste plaats omdat Berghem ondanks de nieuwbouw gewoon een klein dorp is en iedereen elkaar via via natuurlijk van haver tot gort kent. Anderhalf uur later, maar met een zeer verkwikkende spontane en vooral gezellige pauze en een boel uitnodigingen voor kopjes koffie her en der later, landen we aan de Berghse Tafel in De Berchplaets. Dit was vast niet de laatste ontmoeting van dit clubje.

Gezelligheid kent geen tijd

Als u het aan de bezoekers van de Berghse Tafel vraagt, dan gaat het vooral om de gezelligheid. Om de ontmoetingen.

De eerste maand van de wekelijkse Berghse Tafel zit erop. Er zijn al verschillende contacten uit voortgekomen. Er hebben zich al behoorlijk wat vrijwilligers gemeld en een enkeling heeft een vraag gesteld. Zo ook Corry en Yvonne.

Voor Corry draait het wekelijkse bezoek aan de Berghse Tafel vooral om de leuke ontmoetingen. Ze meldde zich omdat ze, hoewel als echte Berghse haast iedereen in het dorp kent, niemand kon vinden voor een kaartclubje. En af en toe een wandeling zag ze ook wel zitten. 'Ik ga op donderdag altijd gezellig buurten aan de Berghse Tafel. Vorige week had ik mijn kaarten meegenomen en ik heb zowaar een potje gejouerd. Als je het aan mij vraagt is dat waar de Berghse Tafel om draait: om de leuke ontmoetingen en het gezellige buurten.' En ze vond ook al iemand die best af en toe met haar een wandeling door het dorp wilde maken. Het is er door omstandigheden nog niet van gekomen, maar de afspraak staat. Yvonne woont vlakbij Corry in de buurt. Waarschijnlijk zijn ze elkaar al honderd

keer tegengekomen bij de supermarkt. Maar wat de twee niet van elkaar wisten is dat ze allebei van wandelen houden. Via de Berghse Tafel kwam het contact tot stand. Ik woon al 25 jaar in Berghem' vertelt Yvonne en toch ken ik niet heel veel mensen. Ik hoorde van de Berghse Tafel en dacht dat dat een goede manier was om mijn netwerk een beetje te vergroten. Dus ik heb me gemeld als vrijwilliger.' Omkijken naar mensen is Yvonne niet vreemd, ze werkte lang in de zorg en ook in haar privéleven is ze mantelzorger. 'Iets doen voor een ander geeft me voldoening en ook energie. Het is fijn om er te kunnen zijn voor iemand.' Ze bood zich aan om gastvrouw te zijn bij de Berghse Tafel, maar is ook bereid om iemand die niet kan autorijden ergens heen te brengen. 'Als ik net dat stukje extra veiligheid of zekerheid kan bieden waardoor iemand nog zelf boodschappen kan doen, of een wandelingetje kan maken, dan loop ik toch gewoon met je mee?'

Samen koken samen eten

De een bedacht het menu, de ander deed de boodschappen. En samen roerden ze in de spekjes die lagen te sputteren in de pan. De eerste editie van de kookclub die ontstaan is aan de Berghse Tafel is een feit. En een succes. Nelly, Yvonne, Anneke en Tineke kennen elkaar van de Berghse Tafel. Ze zijn allemaal alleen sinds hun mannen overleden zijn, korter of langer geleden. En dan is koken een noodzakelijk kwaad, en soep met een gebakken eitje voor de tv ook een maaltijd.’ De aardappels zijn geschild, gesneden en voorgekookt. Nu moeten we de spekjes bakken.’ Nelly heeft duidelijk de leiding van de kookclub, maar het is dan ook haar recept, en haar keuken. ‘We eten spekjes, met aardappels en champignons. En worteltjes en erwtes. Ik kookte vroeger als vrijwilliger voor gehandicapten en dit vonden ze altijd geweldig. En het is simpel, en goedkoop.’ Het moet gezegd, de geur in de keuken van Nelly doet watertanden. De dames hebben eerst nog even wat gedronken en nu beginnen ze aan het koken. Het is even zoeken naar de taakverdeling. ‘Hier kan jij dit?’ vraagt Yvonne. Ze zwiept de aardappels uit de pan door de lucht en ze vallen allemaal weer keurig terug in de pan, op hun nog ongebakken kant. Er gaat nog een klont boter bij. De vier hebben elkaar leren kennen bij de donderdagse Berghse Tafel in de Berchplaets. ‘We hebben het er al zo vaak over gehad, om samen te gaan koken. Het is gezelliger dan alleen.’ En dat is natuurlijk precies waar het om draait aan de Berghse Tafel, dat mensen el-kaar daar ontmoeten, maar ook daarbuiten contact leggen. Dat hebben Nelly, Yvonne, Anneke en Tineke trouwens al vaak gedaan, want ze rikken ook samen, vaak nog met de zus van Nelly erbij. De kookclub gaat zeker een vervolg krijgen en snel ook als het aan

Nelly ligt. ‘Ik kan niet meer alles met mijn arm en asperges maken is heel lastig. Dus die eten we de volgende keer bij iemand anders thuis. Ik heb er nu al zin in.

Samen uit eten

Wanneer bent u voor het laatst uit eten geweest? Gezellig hè? Wat anders op je bord, geen boodschappen of afwas. Als je niet zo één twee drie zelf bij een restaurant kunt komen of iemand hebt om mee uit eten te gaan, is dat bijna niet te organiseren. Wél met ‘Met je Hart’: een stichting die het makkelijk maakt om uit eten te gaan. BerghsLeven omarmt het initiatief en onze tafelgenoten van de Berghse Tafel ook! Vanuit de Berghse Tafel zijn er al twee eetgroepen die deelnemen aan het project. Eens in de zes weken gaan ze uit. Met een vrijwilliger die ze rijdt, of met een buurtbus die er speciaal voor gecharterd wordt. Lekker naar een restaurant, gezellig eten, kletsen en na afloop weer super-de-luxe thuis afgezet worden.

Met je Hart is een landelijke club en Oss doet mee. Twintig restaurants zijn er, die om de beurt de gasten, ouderen die eenzaam zijn en moeilijk zelf de deur uit kunnen, een avond verwennen.

Voor de deelnemers is zo'n avondje 'op restaurant' in principe gratis. Een kleine vrijwillige bijdrage voor 'Met je Hart' zelf mag natuurlijk wel, dan kunnen nog meer ouderen gebruik van

‘eet met je hart’ maken. En een kleine fooi voor het personeel is aardig, maar niet verplicht.

Het idee achter ‘Met je Hart’ is dat de mensen die meedoen allemaal bij elkaar uit de buurt komen, uit Berghem dus, en elkaar beter leren kennen. Op deze manier wordt eenzaamheid minder en hun leven rijker. Als je eens in de zes weken met elkaar uit eten gaat, ga je tussendoor misschien ook eens bij elkaar op de koffie. En dat gebeurt al, zegt Yvonne, die als gastvrouw van de Berghse Tafel ook de deelname aan ‘Met je Hart’ begeleidt. ‘Het is zo gezellig. In oktober waren we bij De Rooij Peper in Oss, in de Peperstraat. Het was zó leuk, we hebben zó gelachen. En dan worden er afspraken gemaakt; ‘komde gij een keer bij mij op de koffie’, hoor je dan. Super is dat.

Ontspullen

Stel je hebt een overvol huurhuis en de woningbouwcorporatie moet renoveren. Al die mooie spulletjes die je door de jaren heen verzameld hebt kunnen niet zomaar bij het grofvuil. Er een ander blij mee maken via Marktplaats is de beste oplossing. Maar wat doe je als je geen computer heb en ook niet weet hoe die dingen werken en niemand tijd heeft om je te helpen? Dan bel je BerghsLeven, net zoals Piet.

De afgelopen maand hebben twee vrijwilligers al zo'n veertig dingen uit zijn volle huis op Marktplaats gezet. Al bijna de helft is verkocht. Het zijn klokken, lampen, een verzameling fietsspullen. Er is geen groot geld mee gemoeid, maar het is ook geen rommel. 'Het begon jaren geleden met antiek. Ik hou van rommelmarkten en kringloopwinkels' vertelt Piet. 'Dan knapte ik het op en dan verkocht ik het door. Een beetje knutselen, daar hou ik van.' Maar je neemt toch meer mee dan je kunt verwerken en voor je het weet staat dan de vliering vol, tot grote schrik van de woningbouw die daar bij moet kunnen om centrale verwarming aan te leggen. 'Toen ben ik begonnen met opruimen, met dingen uitzoeken. Hier in de tuin stonden eerst wel vijftig fietsen. Die zijn nu weg.' En ook de schuur achter het huis oogt alweer een stuk overzichtelijker. 'Het is een leuke klus' zegt Jan van BerghsLeven. 'Natuurlijk rijden we ook graag iemand naar het ziekenhuis of schoffelen we een tuin. Maar dit soort dingen kunnen we óók doen.' Een belangrijke voorwaarde daarbij is vertrouwen. Dat is langzaam opgebouwd. 'Eerst een paar keer koffie drinken. Eens kijken wat er verkocht kan worden. En als dat dan goed gaat, dan kun je echt beginnen. We hebben er heel bewust voor gekozen om Piet zelf alles te laten verkopen. Hij zegt wat er weg mag en voor hoe-

veel. Wij maken alleen de foto's en zetten het online. Het telefoonnummer bij de advertentie is gewoon van Piet zelf en die handelt het dan verder af als er mensen bellen die geïnteresseerd zijn. En dat gaat dus hartstikke goed.” Piet is in zijn nopjes. Al blijft het soms moeilijk om afscheid te nemen. ‘Van sommige dingen heb ik wel spijt. Ik had een hele mooie lamp, zo’n antieke, er zaten drie engeltjes op.

Die heb ik voor veertig euro verkocht, hij was zo weg. Ik ontdekte later dat ie wel het driedubbele waard was. Op zondag gaat hij nog steeds op pad. Rondsnuffelen op rommelmarkten of in een kringloopwinkel. ‘Anders zit je ook maar thuis de hele week. Dat vind ik niks. En meestal blijft er dan ook iets aan mijn vingers hangen. Al is het maar een aansteker.’

Vakantie periode

De vakantie kán voor sommige mensen een lastige periode zijn. Clubs en verenigingen opereren op een laag pitje, vrienden en familie zijn op vakantie. Helaas was ook de Berchplaets gesloten. Veel bezoekers van de Berghse Tafel waren gelukkig geïnteresseerd in de verschillende uitjes die gepland waren om de warme zomer door te komen. De eerste week dat er geen Berghse Tafel was werd er per fiets, scootmobiel en duofiets naar de Kriekeput getrapt, waar het vanwege de hitte zelfs tot grote ijscoupes kwam.

Zandsculpturen

In de tweede week stond het bezoek aan zandsculpturen festival in Oss op het programma. Er werden auto's geregeld en vanaf de parkeerplaats van de Berchplaets gingen de Berghse koffiedrinkers kijken naar de bouwwerken van zand.

High Tea

De laatste geplande activiteit had een wat exclusiever karakter omdat het bij een van de vaste bezoekers thuis werd georganiseerd. Daar genoten vaste bezoekers van de Berghse Tafel van een High Tea.

En nu zit de vakantieperiode er weer op. De scholen zijn weer begonnen, de files groeien. En de Berghse Tafel staat er weer. Voor u, voor iemand die u kent die weleens wat gezelligheid kan gebruiken, voor de nieuwe mensen in het dorp.

Berghse Tafel 1 jaar

Schoorvoetend kwamen ze een jaar geleden binnen, de eerste bezoekers van de Berghse Tafel, ‘om es ekkes te kijken’. Inmiddels is er een harde kern stamgasten die elke donderdag aanschuift aan de Berghse Tafel, die donderdag 5 april precies een jaar bestond. En dus was de Berghse Tafel deze keer extra feestelijk, met behalve koffie en thee ook gebakjes en borrels. En er waren veel extra mensen, die normaal gesproken geen gebruik maken van de Berghse Tafel. Wethouder Annemiek van de Ven bijvoorbeeld, die een jaar geleden ook bij de opening was. ‘BerghsLeven heeft een heel bijzondere ontwikkeling laten zien in een jaar tijd. Het is heel speciaal hoe BerghsLeven alles op maat doet, dat als er iemand met een vraag komt, jullie daar op maat een oplossing voor zoeken.’ Dat de werkgroep BerghsLeven, die de Berghse Tafel organiseert, nog dezelfde samenstelling heeft als in het begin was voor de wethouder ook reden voor een compliment. ‘De werkgroep zoals die is begonnen is nog steeds actief met dezelfde mensen, dat wil wat zeggen.’ Maar om de werkgroep draait het natuurlijk helemaal niet aan de Berghse Tafel. Het draait om de inwoners van Berghem. Want zo is ook het motto van BerghsLeven: **voor en met elkaar**. Aan de Berghse Tafel zijn het afgelopen jaar veel mooie dingen ontstaan. Vriendschappen, clubjes die met elkaar wandelen, de eerste kookclub is in oprichting, er worden elke maand computer- en andere digitale problemen opgelost. En veel vrijblijvende gezelligheid; iedereen kan zo binnen komen lopen en aanschuiven. Soms worden er aan een hoek van de tafel spelletjes gedaan, soms wordt er iets geknutseld.

Maar behalve aan de Berghse Tafel brengt de club ook daarbuiten mensen met elkaar in contact. Soms gebeurt dat aan die tafel, maar net zo goed daarbuiten, via de telefonische hulplijn, via de website of Facebook. Er zijn al talloze hulpvragen opgelost, van tuinklussen, veel vervoersvragen, ritjes naar het ziekenhuis bijvoorbeeld, tot vragen om wat gezelschap, of iemand om mee te wandelen. Alles kan.

Nog lang niet klaar

Toch is BerghsLeven nog lang niet klaar, ook al ligt er een stevige solide fundering, vindt de voorzitter. ‘We hebben het afgelopen jaar laten zien dat we voorzien in een maatschappelijke behoefte en dat we levensvatbaar zijn. Elke week komen er mensen naar de Berghse Tafel die op zoek zijn naar contact. Maar wat ons betreft gaan we het komende jaar laten zien dat we er echt zijn voor álle mensen uit Berghem, van nul tot honderd jaar.’ BerghsLeven wil groeien en meer bekendheid krijgen. Daarvoor is een goede samenwerking met de professionele hulpverleners van groot belang. Maar de beste reclame voor BerghsLeven zijn de verhalen van de mensen die de Berghse-tafel bezoeken of goed geholpen zijn door BerghsLeven

Onafhankelijk

Inmiddels is BerghsLeven een onafhankelijke vereniging, maar het is ontstaan uit een idee van de dorpsraad. Die is er dan ook bij, bij de feestelijke jubileumeditie. ‘Ik heb alle vertrouwen in dat BerghsLeven en de Berghse Tafel blijven groeien’ zegt dorpsraadslid Marianne. ‘Je ziet aan de opkomst hier dat het gedragen wordt door de inwoners en door de vrijwilligers. Wat ik zo leuk vind is dat je niet lid hoeft te zijn van een vereniging om hier te komen. Want we hebben veel verenigingen in Berghem, maar je hebt altijd van die vrijbuiters die er geen zin in hebben om ergens lid te worden. En dat die hier kunnen komen is hartstikke goed. Ik ken trouwens ook veel mensen die het combineren; die komen ’s middags hier koffie drinken en gaan dan ’s avonds naar hun vereniging. Geweldig dat dat kan hier in Berghem.’ We doen van alles

De Berghse Tafel bestaat

Een mooie gelegenheid om iedereen
die dit mogelijk heeft gemaakt te bedanken.
De vrijwilligers, die iedere donderdag aanwezig zijn en
de bezoekers, die er iedere week een fijne middag van maken.

Daarom willen wij onze eerste jaar feestelijk vieren
Voor alle aanwezigen staat dan koffie met gebak klaar!

En wel op donderdag 5 april van 14.00 tot 16.00 uur.

Een mooie gelegenheid om eens kennis te maken met

de Berghse Tafel

een burgerinitiatief met als doel inwoners van Berghem
met elkaar in contact te brengen.

BerghsLeven p/a De Berchplaets, Sportstraat 3, 5351 BZ Berghem.
Telefoon 06 - 38 33 97 90 | mail: info@berghsleven.nl | Volg ons ook op Facebook.

Het feestelijke affiche van het eerste verjaarsfeest.

Elkaar kennen

Het is eigenlijk alsof ze elkaar al jaren kennen. Maar toch is het contact tussen Nelly en Wil bij BerghsLeven begonnen. Ze hebben er beiden veel aan. Wil is nieuw in het dorp en leert nieuwe mensen kennen en Nelly kent genoeg mensen maar is sinds een herseninfarct meer thuis dan ze eigenlijk zou willen.

'We doen van alles' zegt Nelly. 'Laatst hebben we bollen geplant in de tuin. Of we gaan wandelen. We zijn laatst ook een keer samen naar de FilmLiga geweest in Oss.' 'Het gaat eigenlijk elke keer spontaan' zegt Wil. 'We kijken waar we zin in hebben.' Ze zitten samen op de bank bij Nelly thuis. Thee, slagroomsoesjes met chocolade, en zonder geluid de tv met de Olympische Spelen. Het liefst beginnen ze de middag met een wandelingetje, want Nelly zou graag weer meer kunnen lopen. 'Voor mijn infarct liep ik drie keer in de week. Twee keer zo'n 8 tot 10 kilometer, en op zondag 10 tot 15 kilometer. Maar ik heb alles opnieuw moeten leren. Gelukkig is er hierboven (ze wijst naar haar hoofd) niks mis.' Nelly was altijd een bezige bij, zoals ze zelf zegt. 'Ik kan me goed vermaken hoor. Ik pak een boek, of kijk tv, al heb ik daar weinig tijd voor. Maar ik hou ervan om plannetjes te maken, neem graag het initiatief.' Dat lukt nog steeds wel, al is het wel wat meer gedoe. Ze is afhankelijk van taxi's die te vroeg of te laat komen bijvoorbeeld. Toch is het haar gelukt haar zus die net weduwe is geworden, mee te nemen voor een lekker ontbijtje bij het tuincentrum.

Vrijwilligerswerk. Wil was juist op zoek naar vrijwilligerswerk dat haar toch ook enigszins vrij liet. Sinds zij en haar man stopten met werken trekken ze er graag een paar maanden

per jaar op uit. Op reis. 'Dit is voor mij dus ideaal. Ik kan een paar maanden met Nelly optrekken, omdat ze nu gewoon even die extra hulp nodig heeft. Maar we kunnen straks ook weg.'

Koffie met een koekje én een lief gezicht

Aan de Berghse Tafel duurt het nooit lang voordat er koffie wordt ingeschonken. Dat doen we al bijna twee jaar, elke donderdag, aan onze tafel in de Berchplaets. Maar wie zijn toch die lieve vrouwen die ervoor zorgen dat iedereen zich welkom voelt?

Mieke (65) woont pas sinds de zomer in Berghem, en dat is ook precies de reden dat ze zich meldde bij BerghsLeven. De werkgroep liet haar kennismaken met de wekelijkse Berghse Tafel en de koppeling was snel gemaakt. „Ik wilde mensen leren kennen, en dat is al snel gelukt. Ik ga elke week met iemand wandelen, en ik help bij de Berghse Tafel met de koffie. Of ik doe een spelletje als het net zo uitkomt. Met kerst hebben we geregeld dat de bezoekers van de Berghse Tafel kerststukjes konden maken, en donderdag 21 februari gaan we mozaïeken. Als de mensen dat leuk vinden, en als er genoeg animo voor is dan gaan we dat vaker doen. Ik ben heel blij dat ik de Berghse Tafel heb leren kennen. Je kunt wel in je nieuwe appartement op de bank gaan zitten, maar dan komt er niemand.”

Waar Mieke dus nog relatief kort is aangesloten bij het team van gastvrouwen, loopt Esther (42) al wat langer mee. De geboren en getogen Berghse was zelfs al bij de opening van de Berghse Tafel, in april twee jaar geleden. “Toen hingen er bor-

den waar je op kon schrijven wat je te bieden had, of waar je graag hulp bij wilde hebben. Ik heb toen gelijk opgeschreven dat ik, als er mensen waren die dat leuk vonden, kaarten met ze wilde maken. Maar dat animo bleek niet zo groot. Ik vind het wel heel leuk om gastvrouw te zijn aan de Berghse Tafel. Ik zorg ervoor dat niemand alleen zit in de groep, dat niemand zich verloren voelt. Soms is er een speler nodig voor een spelletje, dan schuif ik aan. Ik vind het heel leuk, het is weer eens wat anders. Maar het allerbelangrijkste vind ik dat de mensen die hier komen zich welkom voelen.”

Yvonne staat aan de basis van de gastvrouwenclub, die in totaal uit vier vrouwen bestaat. Aanvankelijk werd de Berghse Tafel georganiseerd door leden van BerghsLeven. Maar sinds Yvonne mee ging doen werd hun rol steeds kleiner, en ging Yvonne steeds meer regelen. „Goh wat doe ik zoal tijdens de Berghse Tafel” vraagt ze zichzelf hardop af. „Vandaag hadden we voor de Berghse Tafel begon de lunch van de Berchplaets. Maar Knappe Rini, zo noemen we één van onze bezoekers, was een beetje laat dus heb ik nog broodjes voor hem staan smeren. Ik heb even een spelletje zitten doen, en tussendoor praatjes gemaakt hier en daar.” Maar Yvonne gaat verder dan praatjes en spelletjes. Ze sleept de mensen er soms met de haren bij. „Ik heb trucjes. We gaan binnenkort mozaïeken.

Er zijn twee dames die vaak komen en met elkaar praten, maar een beetje huiverig zijn om met iets nieuws mee te doen, zoals mozaïeken. Dan bel ik de één op, dat ze moet komen. En dan zeg ik dat de ander ook komt. En dan wil ze wel. En dan pas bel ik de ander, die dan ook belooft te komen, omdat de eerste ook komt. En zo probeer ik nu ook mensen mee te krijgen naar

de meezing-concerten in De Lievekamp. Dat is hartstikke leuk, kost maar vijf euro, en dan krijg je er ook nog een bakkie koffie bij. Ik stop er energie in ja, maar ik krijg er ook heel veel energie van.”

Van Amsterdam naar Berghem

De overgang kán bijna niet groter

Door het noodlot moest Toon de nieuwe start die hij samen met zijn vrouw voor ogen had, in zijn eentje maken. Dat dat aardig lukt, wil niet zeggen dat het altijd makkelijk is. Aan de Berghse Tafel vindt hij een beetje soelaas.

Hoe komt iemand, geboren en getogen in het meest Amsterdamse stukje van Amsterdam, de Jordaan, nou in 't Reut terecht? De zoon van Toon trouwde een Brabantse. Tien jaar woonde het stel samen in de hoofdstad, en toen werd de heimwee haar te groot. Dus toog zoon naar Brabant. En al snel kregen Toon en zijn vrouw de vraag of ze niet óók naar Brabant wilden. „We twijfelden wel. We hadden alles in Amsterdam, behalve dan onze zoon. Ik wilde mijn zoon een beetje paaien, dus ik zei dat ie ons maar in moest schrijven op de wachtlijst van de woningbouwvereniging.” En toen kwam er dus een woning vrij. ‘Een leuk woninkie’, noemt hij het. Maar hoewel Toon en zijn vrouw samen naar Berghem verhuisden, was het niet de mooie start waar ze van hadden gedroomd. Toons vrouw werd ziek, al in Amsterdam, en werd in Berghem niet meer beter. Een paar jaar later, twee dagen na hun vijftigjarige huwelijksfeest, werd ze opgenomen in het ziekenhuis, en daar overleed ze. En toen was Toon opeens alleen. En daar was de Berghse Tafel. BerghsLeven, de organisatie achter de wekelijk-

se Berghse Tafel, moest hem even overhalen om de eerste keer te komen, maar niet zonder succes, want inmiddels is Toon een vaste bezoeker. „Ik heb niet het hoogste woord hoor. Maar gezellig is het zeker wel, al blijf ik me een beetje een vreemde eend in de bijt voelen. Wat ook meespeelt is dat ik wat gehoorproblemen heb, en die Brabanders hebben een beetje een accent. Net als ik trouwens, maar dan Amsterdams. Ze noemen me koekie-monster, omdat ik altijd met de koekjes rondga” grinnikt hij. En zoals dat gaat aan Berghse Tafel, worden er contacten gelegd. Toon was vroeger loodgieter, en heeft hier en daar al wat klusjes gedaan voor andere bezoekers van de Berghse Tafel. „En voor Yvonne natuurlijk, die is echt goud waard. Ze had een kapotte vaatwasser, die kan ik ook niet maken hoor, maar ik kon haar wel helpen om ‘m onder het aanrecht vandaan te krijgen. Heb even een leidinkje omgelegd, zodat de nieuwe er beter onder kon.”

Berghse Tafel goed begin

Pas drie maanden woont hij in Berghem, maar bij Karel den Hollander op het dressoir staat al een chique uitnodiging voor een groot verjaardagsfeest van een, bijna, tachtigjarige. „Oh ik heb al veel vrienden gemaakt hoor” zegt hij. „Ik wil graag aansluiten, want ik ken hier niemand. Dus ik doe gewoon overal aan mee.” Oorspronkelijk komt Karel den Hollander (83) uit Naaldwijk, maar de afgelopen dertig jaar woonde hij in Spanje. Toen hij met pensioen gestuurd werd kocht hij een Volkswagenbus, bouwde die om tot camper, verkocht zijn huis, en vertrok met zijn vrouw naar Spanje. „Het is daar prachtig, het leven mooi. We trokken rond, als we het ergens leuk vonden bleven we langer, dan gingen we weer de ene kant op, dan weer

de andere. De laatste tijd huurden we gewoon huizen. Als we besloten dat we ergens heen wilden, mijn vrouw en ik waren het altijd eens, zocht ik er een huurhuis, en dat lukte eigenlijk altijd.” Anderhalf jaar geleden overleed zijn vrouw, na een ziekbed van een jaar. Karel, haar verpleger, besloot terug te keren naar Nederland.

Nooit van gehoord

Van Berghem had hij nog nooit gehoord, totdat hij van zijn dochter hoorde dat hij er een huis toegewezen had gekregen. En hij is er zo blij als wat mee, met zijn nieuwe huis, en zijn nieuwe dorp. „Dit is sowieso een gouden land hoor. Ik kan niet meer zo heel ver lopen dus ik vroeg een rollator aan. Drie dagen later was die er. Dat is toch grandioos? Mensen moeten niet zo mopperen hoor, het is hier fantastisch geregeld. Laatst ging ik met een taxibus naar het ziekenhuis. Zaten er mensen te mopperen, dat ie vol was, dat ze even moesten wachten. Daar heb ik wat van gezegd hoor. Wat denken ze? Ze worden met een taxi van deur tot deur gebracht, maar als ze langer dan vijf minuten moeten wachten, gaan ze klagen. Je moet er ook een beetje zelf wat van maken hoor, met klagen schiet je helemaal niets op. Ik probeer alles van de positieve kant te bekijken.”

Zo ook zijn verhuizing naar Berghem. In Spanje wacht nog een vrachtwagen met persoonlijke spullen, maar zijn nieuwe onderkomen ziet er al prachtig uit. „Daar heeft mijn zus mee geholpen. Fantastisch hoor. Ze woont in Den Bosch maar ze vindt het hier zo leuk, in Berghem, dat ze nu ook wil verhuizen. Ik geef haar groot gelijk hoor. Het is hier lekker rustig, de mensen zijn vriendelijk. Ik ontmoet in ieder geval niets dan warmte. Ik heb vanaf het begin gezegd dat ik overal aan mee ga doen, zoals aan de Berghse Tafel, en dat doe ik dan ook. Je wordt met

open armen ontvangen, leert er mensen kennen. Ik heb niet het idee van ‘’t is een vreemdeling zeker die verdwaald is zeker’. Ik voel me opgenomen.”

Hoera!

Twee jaar Berghse Tafel!

De Berghse Tafel vierde in april 2019 haar twee-jarig jubileum. Er is inmiddels veel bereikt. BerghsLeven kijkt trots terug op de afgelopen jaren waarin de Berghse Tafel uitgroeide van een heel klein clubje nieuwsgierige pioniers, tot het warme bad van ontmoeting dat het nu is.

De vaste club bezoekers ziet elkaar veel vaker dan alleen die donderdagmiddag in de Berchplaets. Ze bellen elkaar, gaan bij elkaar langs. Regelen dingen voor elkaar, zoals een ritje hier of daarheen, of een boodschapje zus of zo. En vice versa.

‘Hebben jullie ook zo’n hekel aan koken in je eentje? Weet je wat we doen? We doen het samen!’ En dus kookt de kookclub iedere week bij een ander thuis.

Weer anderen gaan samen naar een meezingconcert in de Lievekamp in Oss. En er is inmiddels ook al een hele bups mensen die elke paar weken samen uit eten gaat met de Stichting ‘Met je Hart’.

Inmiddels is er ook een clubje vaste gastvrouwen en -mannen aan de tafel die ervoor zorgt dat iedereen zich welkom voelt, nadrukkelijk dus ook de mensen die voor het eerst binnenwan-

delen om eens te kijken. Én deze fantastische mensen zorgen ervoor dat er altijd wat te doen is.

Spelletjes, een ritje op de duofiets, ze koppelen wandelaars aan elkaar en schenken tussendoor ook nog thee en koffie in. En eens in de zoveel tijd organiseren ze iets leuks; een kerststukje maken, een dol Sinterklaasspel of iets met mozaïek.

Kom dus vooral een keer langs.

We heten al ruim twee jaar iedere bezoeker hartelijk welkom!

